

12. Perspectivă (de ansamblu) pentru un orb

Cum întâmpină Isus pe oameni – Eberhard Platte

12. Perspectivă (de ansamblu) pentru un orb

Cum îi deschide Isus unui om ochii credinței
Ioan 9.1-41

„Și pe când trecea, a văzut pe un om orb din naștere. Și ucenicii Săi L-au întrebat, spunând: «Rabi, cine a păcătuit: acesta, sau părinții lui, că s-a născut orb?» Isus a răspuns: «Nici el n-a păcătuit, nici părinții lui, ci aceasta este pentru ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.»” (Ioan 9.1-3)

Asistența spirituală este strădania de a aduce sufletul omenesc într-o relație corectă cu Dumnezeu și de a-l desface de toate celelalte legături – ca Dumnezeu să fie făcut mare!

În timpul acestei întâmplări, Domnul Isus era în Ierusalim. Tocmai avusese o dispută puternică cu fariseii, în care s-a ajuns ca ei să ridice pietre pentru a-L omorî (Ioan 8.59), așa că Domnul nostru S-a ascuns și a părăsit incinta Templului probabil prin poarta sudică, cea a „grației”. Treptele acestei porți duc în jos, în orașul de jos. În trecerea pe acolo a văzut un orb, care pe treptele scării cerea de pomană celor ce mergeau la Templu.

Ucenicii lui Isus, care-L însoțeau pe Învățătorul lor, I-au pus întrebarea:

„Rabi, cine a păcătuit: acesta, sau părinții lui, că s-a născut orb?” (Ioan 9.2).

De câte ori nu va fi auzit orbul în viața sa această întrebare cu îngrozitorul reproș! Ea corespundea punctului de vedere obișnuit în Israel: o boală este consecința unui păcat, dacă nu al celui personal, atunci al unui păcat al înaintașilor. Iudeii se bazau în această concluzie pe declarația lui Dumnezeu din Lege: „*Eu, DOMNUL Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care cercetez nelegiuirea părinților în fii...*” (Exodul 20.5). La aceasta se referă fariseii în decursul ulterior al întâmplării atunci când spun: „*Tu ești născut cu totul în păcat*” (Ioan 9.34).

Totuși, istoria poporului Israel arată că nu se poate concluziona așa. Boala era o avertizare pentru cei care păcătuiau, dar nu o soartă de neînlăturat pentru urmași. Din nefericire mai există și astăzi oameni care se grăbesc tare cu asemenea învinovățiri și bănuieli. Cu ele se rănește foarte repede un bolnav.

Firește că pot să existe consecințe bolnăvicioase ale unor păcate dăunătoare sănătății, dar Dumnezeu nu acționează fără considerație asupra inimilor noastre. El este răbdător și plin de bunătate, încet la mânie și de foarte multe ori regretă răul. Să nu fim mai aspri în opiniile noastre decât Dumnezeu.

Numai deducția că a fi născut orb ar putea fi rezultatul unui păcat al orbului, este absurdă. Ar pedepsi Dumnezeu înainte ca păcatul să fie comis? Așa ceva nu se poate.

Cum procedează Domnul Isus, cum ajunge El la inimă?

Domnul nostru explică în acest loc foarte clar că Dumnezeu are alte gânduri în boli și că suferințele pe care Dumnezeu le îngăduie în viața unui om pot căpăta cu totul altă însemnătate:

12. Perspectivă (de ansamblu) pentru un orb

„Nici el n-a păcătuit, nici părinții lui, ci aceasta este pentru ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.” (Ioan 9.3).

Cât de consolatoare trebuie să fie aceste cuvinte în urechile orbului! Pare că încă nu-L cunoaște pe Domnul Isus sau că a auzit despre El (altfel decât Bartimeu). El l-a auzit numai Numele și l-a ținut minte. Și cele care urmează le percepe acustic, cu toate că nu poate să vadă ce face Domnul nostru: aude cum El scuipă pe pământ, cum se apleacă și pregătește tină cu degetele Sale. Următorul lucru îl simte foarte sensibil. Mai târziu, el formulează aceasta astfel: *„Mi-a uns ochii”* (Ioan 9.11). Aici observăm delicatețea Domnului nostru, care în ciuda mâinilor Sale de tâmplar, cu care poate să mânuiască fierăstrăul și rindeaua, tot așa netezește și ochii orbului, încât el simte aceasta ca pe o ungere. Apoi Domnul i-a spus: *„Du-te și spală-te în scaldătoarea Siloamului!”* (Ioan 9.7).

Această scaldătoare este situată în sudul Ierusalimului, în orașului de jos, deci la o asemenea depărtare, încât orbul putea să ajungă singur la ea.

Cum rezolvă El „cazul” orbului din naștere?

Orbul a căpătat încredere în Domnul Isus și face, fără să ceară informații, ce i-a poruncit Acesta. El s-a dus bătând până la scaldătoarea Siloamului, s-a spălat - și a venit înapoi, văzând. Aceasta arată că el s-a întors la locul unde l-a întâlnit pe Domnul. Dar El nu este aici; căci El s-a îndepărtat de Templu, ca să Se ascundă.

Pare că acum Domnul îl va lăsa singur pe orbul din naștere. Dar aparența înșală. Domnul nostru Își ține urechile deschise, ca să știe cum îi merge în continuare fostului orb, căci puțin mai târziu El l-a căutat și l-a și găsit (Ioan 9.35).

Evenimentele următoare sunt deosebit de palpitate. În ele putem să vedem foarte bine cum un om, care mai întâi nu știe aproape nimic despre Domnul Isus, este condus mai departe pas cu pas în credința sa și în cunoașterea sa despre Fiul lui Dumnezeu.

Modalitatea pentru aceasta este mărturia pe care fostul orb trebuie s-o depună. Chiar și aceasta este asistență spirituală, cu toate că poate suntem de părere că aici Domnul nu vorbește deloc cu el. Dar El lasă discuțiile să decurgă astfel, încât omul, văzător acum, să fie condus mai departe pas cu pas și să devină tot mai curajos în mărturia sa.

Primul pas este mărturisirea sa în fața vecinilor, care la început se îndoiesc că el ar fi cu adevărat orbul pe care l-au cunoscut. Apoi întrebă în continuare curioși cum a devenit văzător, iar el le povestește deschis ce știe și ce a trăit:

„Un Om numit Isus a făcut tină și mi-a uns ochii și mi-a spus: „Du-te la Siloam și spală-te!” (Ioan 9.11).

Un Om numit Isus – mai mult încă nu știe despre Mântuitorul. El știe numai ce a auzit și ce a trăit la spălat. Nici unde este acum nu știe.

Aceasta li se pare foarte suspect vecinilor curioși. Ei nu se bucură pentru omul însănătoșit, ci sunt sceptici, deoarece vindecarea s-a petrecut într-o zi de sabbat.

12. Perspectivă (de ansamblu) pentru un orb

Așa că l-au luat cu ei la farisei. Să judece ei asupra acestui lucru. Și acum, în pasul al doilea, începe interogatoriul, ca și când omul văzător acum ar fi greșit cu ceva.

Firește că la început au întrebat la fel ca vecinii cum a fost vindecarea. Dar ei au îndată gata pregătită o critică: „*Omul acesta nu este de la Dumnezeu, pentru că nu ține sabatul.*” (Ioan 9.16). După concepția lor, o vindecare era o muncă și de aceea nu era voie să aibă loc în sabat. Alți farisei (poate Nicodim și tânărul bogat?) judecau mai șovăitor. Între timp l-au chemat pe fostul orb și l-au întrebat despre părerea sa. El mărturisește: „*Este profet*” (Ioan 9.17).

Apoi i-au chemat pe părinții bărbatului, ca să afle de la ei dacă acesta este fiul lor sau dacă aici este o înșelătorie. Aceștia au ieșit din încurcătură, deoarece auziseră între timp că iudeii vor să excludă din sinagogă pe oricine îl mărturisește pe Isus ca fiind Hristosul. Și interogatoriul continuă din nou. Ei îl pun pe cel vindecat sub jurământ:

„*«Dă glorie lui Dumnezeu: noi știm că Omul acesta este păcătos.» El a răspuns deci: «Dacă este păcătos, nu știu; eu una știu: că, orb fiind, acum văd.»*” (Ioan 9.24-25).

Se observă foarte limpede din relatarea lui Ioan, cum tonul interogatoriului devine mai tăios. Dar lucrul acesta îl face pe bărbatul de pe banca acuzaților cu atât mai curajos. Cu fiecare rundă nouă de audiere, el devine mai sigur: devenise văzător. Aceasta este o minune a lui Dumnezeu. Aceasta nu i-o poate lua nimeni.

Și fariseii vor din nou să știe cele întâmplate cu vindecarea; atunci, cel vindecat a devenit aproape ironic. „*Vreți să vă faceți și voi ucenici ai Săi?*” (Ioan 9.27). Ei devin violenți: „*Tu ești ucenic al Lui, dar noi suntem ucenici ai lui Moise. Dar pe Acesta nu-L știm de unde este*”. În afară de aceasta, ei îl strânseseră deja de multe ori cu ușa pe Domnul Isus, L-au observat, l-au urmărit, ca să-L încolțească.

El a răspuns liniștit - și în plus lasă impresia că ar zâmbi:

„*În aceasta dar este minunea, că voi nu știți de unde este și El mi-a deschis ochii. Știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși, ci, dacă este cineva temător de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă. Niciodată nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unuia născut orb.*” (Ioan 9.31-32).

Deci, între timp i-a devenit limpede că Omul care Se numește Isus nu este numai profet, ci că El trebuie să fie de la Dumnezeu și fără păcat, căci o asemenea minune încă nu s-a pomenit.

Firește, urmarea este că fariseii, supărați și ofențați în onoarea lor, l-au dat afară din sinagogă pe omul vindecat.

Cum rezolvă El „cazul” orbului din naștere?

Exact în clipa aceasta, Domnul nostru apare în fața celui vindecat și Își încheie asistența spirituală, încât acesta să observe că: în ciuda excluderii sale din sinagogă, eu sunt acceptat de Isus, Fiul Omului (Ioan 9.35-38).

În cinci pași l-a condus Domnul nostru pe omul vindecat:

1. La început, el a știut numai că acest Isus este un Om ca mine și ca tine. Dar El mi-a deschis ochii.

12. Perspectivă (de ansamblu) pentru un orb

2. Următoarea sa concluzie este: El trebuie să fie un Profet, altfel n-ar fi putut să facă o asemenea minune.
3. La pasul următor el înțelege: Isus trebuie să fie fără păcat și vine de la Dumnezeu.
4. Al patrulea pas i-l arată Domnul Însuși: Isus este Fiul Omului, adică El este Mesia cel promis.
5. Acest Isus este Domnul! Eu Îl cred.

Putem presupune că acest bărbat a ascultat și celelalte expuneri ale Domnului nostru din Ioan 10, astfel încât să învețe să-L cunoască în continuare ca pe bunul Păstor, care Și-a dat viața pentru oile Sale. Acest Domn nu i-a deschis numai ochii trupești, ci și ochii inimii sale. Și acești ochi Îl văd acum pe Mântuitorul lumii!

„Deci pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri.” (Matei 10.32).

„Dacă vei mărturisi cu gura ta pe Isus ca Domn și vei crede în inima ta că Dumnezeu L-a înviat dintre morți, vei fi mântuit” (Romani 10.9).

Ce pot să învăț de aici pentru asistența spirituală?

1. Încurajează-l pe un bolnav să-și accepte boala ca venind de la Dumnezeu. În cele mai multe cazuri boala este îngăduită de Dumnezeu, ca El să fie glorificat în viața bolnavului. Este extrem de problematic să deducem că o boală se trage din comportamentul păcătos al bolnavului. Ai grijă ca bolnavul să învețe să-L cunoască tot mai bine pe Domnul Isus; atunci viața sa se va schimba.
2. Fă curaj unui om să-L mărturisească pe Isus, chiar dacă încă știe puțin despre Isus. Prin aceasta, el va crește în credință.
3. Însoțește-l prin rugăciune pe un om în mărturia sa. Nu întotdeauna va fi câștigat un om pentru Domnul prin mărturia curajoasă a unui om care crede (poate să se transforme chiar în dușman), dar mărturisirea deschisă întărește credința proprie.

Notează: **Credința în Domnul Isus crește în apărarea Sa.**

© by Eberhard Platte

Tradus din: *Wie Jesus Menschen begegnet*, Christliche Verlagsgesellschaft Dillenburg,

Anul 2011, pag. 109-115.

Titlul original: *Durchblick für einen Blinden*

Internet: www.wachsen-im-glauben.de